

60/25
h. i. 1925. g. št. 1-3,
licejska knjižnica
Ljubljani

I
49721

Štev. 1.

Celje, dne 13. marca 1925.

Letnik I.

Pri prvem koraku.

Lep pozdrav vam, hlačenosti,
lepši tebi, ženski svet!
»Škrat« prišel sem, da poskusim,
z vami če se da živeti!

Peti in pa norce brili
sem naučil se dovolj,
delati pa tudi znamo
ko vsak izmed vas, še bolj!

Treba mi je le še znati
voditi ljudi za nos,
pa bom vsakemu človeku,
tudi če je — ženska, kos.

Torej zame zdaj začnjenja
dobe šolanja nastop;
priden bom, zemljani moji,
sedem pa kar — v prvo klop.

Pazil bom na vse besede,
ki pri vas se govoré,
vse vas veselo bom ubogal,
vse vam spolnil bom želje.

Ko pa vašo univerzo
skónčal bom in ves vaš uk,
bom slovo dal šolski klopi,
spričevalo za klobuk!

Hej, pa bom začel živeti
kakor mladi gizdalin,
po deželi, trgih, mestih
skukal bom ko petelin.

Vsem prinašal vam zabave
v slikah bom in pesmicah;
tudi pamejno govoril
bom in pa cložno — ah! —

Za trgovce in za firme
bom rekiamo širil vso,
vse že zdaj na to opozarjam,
da prikrajšan kdo ne bo.

Za zaljubljene bom pare
hranil misli in želje,
a v ženitvenik ponudbah
vam tolažil bom srce!

Levo — desno, spredaj — zadaj:
vse imel bom pred seboj;
pikal tega, temu brisal
solzice — vsak bo z menoj!

Kmetom kmetiške bom trobil,
kakrašne so le njim všeč,
a gospodi bom v salonskem
fraku, lakú skušal — streč!

Z delavci bom onegavil,
jih tolažil, vhlival nad;
z uniformo vsake baže
hodil bom na prične spat.

S pismouki bom razmišljen,
s pesniki zaljubljen ves;
v gledališcih in po knjigah
kritiziral vse počez!

Pa nikarte se me bati,
nisem kol se zdim strupen,
ker o pravi umetnini
sodil bom kot žentlmen!

Če koga sem še pozabil,
morda kakšen stan prezrl,
se pa naj kar brž pritoži!
O, ne bom vas ne požrl!

»Škrat«.

Na vse strani.

Verjemite mi, da spada na to-le mesto prav dolg, hudo osoljen in popopran političen članek, recimo »Kako je pozebla repa v slovenski zemlji«, »Kako se je skisala majka Republika« ali kaj podobnega. Še bolj mi verjemite, da bi vam iz vsega srca rad privoščil podobno slaščico, če bi se ne bal — da, oprostite, naravnost strah me je, kajti pomisliti morate, da sem šefe začel s svojo karijero in da se nikakor v takem položaju ni dobro zameriti, naj-sibo komurkoli.

Če bi očital, recimo, g. dr. Koročcu, vse časti vrednemu slovenskemu sofistu, da je izdal avtonomijo za skledo leče, bi mi pristali njegovih osebnih nasprotnikov pač ploskali in me nosili na rokah, toda ljubljanski

dihur »Slovenec« bi me postavil takoj z vsakojakimi dokazi na laž, češ, kako bo izdal avtonomijo, ko je pa niti imel ni. In kar bi bilo še hujše, gospodje okoli napadenega bi me s pomočjo vseh svojih poslancev in pristašev-volilcev bojkotirali. Mogoče bi se mi zgodilo kaj podobnega, če bi napadel na ne-parlamentaren način dr. Žerjava s Pivkom in Pucljem vred. Sicer zatrjuje »Orjuna«, da ta kvalificirana gospoda ne izdaja bojkotnih napovedi napram narodnemu življu, toda ker se ti edini smatrajo za naroden živelj, bi me vseeno bojkotirali. Če pa ne, bi mi vsaj poslali vse paragrafe novega tiskovnega zakona, ki sicer še ni sprejet, na ubogi in suhi vrat. Vidite, križ je!

Tudi manjšim politikom, recimo dr. Korunu, Bernotu in Makucu, ki

zastopajo manjši del slovenskega proletariata, ker večji je itak pod Koroščevim baretom, ne smem nič kri-vega reči, ker prav res nimam rad vpitja in razgrajanja proti sebi po njihovih lističih. Dr. Korun je namreč kot odvetnik oz. doktor prava v močni zaščiti predsednika Paragraphenlanda in ni dobro z njim česenj zobati. Bernot je kot profesor sicer navajen pozabljivosti, vendar ima pri roki svinčnik in košček papirja in si lahko vsako besedico zabeleži, Makuc je pa med vsemi najgrozovitejši bavbav, kajti kot železničar mi pripelje lahko vse boljševice na vrat. Zagorskemu se tudi ne smem zameriti, ker me kot vitez »Rdečega križa« povabi takoj na vitežki dvoboj XX. stoletja — z gof-ljami.

Prepeluhu zameriti se mi spet ne zdi koristno, kajti Radič je njegov ku-rator in čeprav je zasedaj še v ječi, vendar bi znal izdati svojo Republiko samo zato, da dobi prostost, in potem — jojte se meni!

Bognasvaruj pa me čuvaj zamere pri gg. Pašić, Pribičević, Davidović, Marković itdi! Ti imajo pa sploh vso moč v mezinu, zato ker so iz izvoljene domovine. Zato se že kar v naprej opravičujem pred temi visokorodnimi plemenitaškimi voditelji jugosloven-skih Izraelcev, če bi mi kdaj le ušla kakšna nerodna kolobocija.

Torej političen članek to-le ni, kajti političen članek moderne dobe mora biti poln napadov, ki se jil jaz, kakor že povedano, izogibljem. Kaj pa naj torej to-le bo? se bo kdo vprašal. Hm, ljubi moji zemljani, tega še — sam ne vem. Smejite se mi, vem, toda jekali bi z menoj vred, če bi poznali to čisto resnico, da je težko zadeti prav in nikogar! Vzemite le primer:

Če zadeneš Nikolaja, se zameriš Zarku, če dregneš Tončka, se prikupiš Jurčku ali pa narobe. Kakor pač soliš neslano jed, takšna naj se sne, ker je res nepravilno v moderni skultivirani dobi sam si soliti ali pa celo izbirati jedi. Kvečjemu, če preveč osoliš, se ti zgodi, da te primeta dva paragrafa vsak za en uhelj in te vržeta do smrti v ječo ali pa na — vislice! Sicer pravi-jo, da človeška duša po smrti še dalje živi, ali kaj hočeš, ko nisi človek, marveč samo nepridiprav, ki bodi po-koren pridipravu gospodarju.

Zato pa — zemljani moji, gospoda moja iz Kanaana Balkanskega, moj-strski prvaki s krvjo pradedov politie in z njihovimi možgani presipane zemlje, brez zamere in na svidenje kmalu spet!

Nac: No, Žane, kam pa?

Žane: Zastopnik sem na letošnji mi-rovni konferenci.

Nac: Kje si pa to gorjačo dobil?

Žane: Pribičević mi jo je dal na Ra-dićevo priporočilo.

Gospodična „Politika“.

Krasno izgleda ta-le moda!
Slika jasno nam pove,
da politična neroda
zmešala je vsem glavé.

»Njo« vsi snubijo goreče,
vsak obljublja ji največ:
»Če volitev dobro steče,
vsega imela boš — preveč!«

»Spaho« vrat ji poljubljuje,
sklepa ji roké krog prs;
»Pašić« ji nebo obljubljuje
in poljub zahteva — brž!

Tudi »Radić« jo oblizuje,
sklonjen pri nogáah,
Republiko ji obljubljuje,
protiusluga — kar razmah!

Ali »Tonče« jo kfečeče
grabi in boža za r . . .,
milo gleda in proseče
pravi: »Moja moraš bit'!«

In nešteto še prosilcev
smuče se okoli nje,
mladoletnih teh snubilcev,
vseposvod se je drže.

Škratov sprehod.

Hodil sem včeraj po Celju
v razbrzdanem sam veselju,
razne faksne počenjal,
pred nikomur nisem jenjal.

V ulici **Gosposki** vstavil
sem se in lepo pozdravil,
Dobovičnika zagledal,
pri njem pa, kar bom povedal:

V oknih tolk je svile stalo,
da mi je oči jemalo,
robci za deviške glave,
predpasniki znane slave.

In volnene sem obleke
videl za neveste neke,
a za druge modna sukna,
fina, tudi seveda »drukna«.

In blago za obleke Shimmy
za Matijce in za Mimi;
črna sukna in kamgarne
za možakarje preudarne.

Za natakarike klot
najfinejših vrst in mod;
sukna najfinejše sorte
za natakarske uniforme!

Tenke florske nogavice
za najnežnejše nožice;
fino platno za dekleta,
cena strašno nizko vzeta.

In batiste, etamine,
da ti čute vse prešine.
Kar srce si poželi,
pri **Dobovičniku** dobi.

No, zastonj pač ni ničesa,
kvečjemu samo — nebesa!
Ali vendar cena blaga
nizka je, da vse odvaga!

Dragi moji, zdaj hitite,
da lahko še vse dobite,
kajti kdor poceni da,
kar čez noč prav vse prodá!

Ker je tko poceni vse,
vse v **Gosposko 15** vre.
Vsak naj gleda zdaj na to,
da ugodnosti vdeležen bo.

Škrat.

Pijanec.

Paf Jaka poln je svetlih sanj,
obdan od vinskega je duha;
opira opica se nanj
in maček ob nogah mu puha.

In sanja Jaka grozen sen:
prikaže se mu zver rogata,
ki bulji vanj le ven in ven
z enim očesom, zver kosmata!

Iz gobca šviga vonj ji znan,
ki iz korarca ga vsrkuje;
Paf dvigne roki na ubran
in stisne, stopi in zarjuje!

Sesede se na prvi stol,
a zver pregrozna se zgubljava;
Paf sanja, da še ni nikol
tako težka bila mu glava!

A drugi dan — pride žandar,
z verižicami ga okiti — — —
In grozni sen mu zdaj ječar
počasi skuša razjasniti!

Obtožen Paf je, da je ubil
baje gostilniškega mačka,
in opico baje je bil
zadavil — mladega Kazačka!

In glej, porotni paragraf
spozna ga krivega — umora,
obsodi ga: Nesrečni Paf
na vislicah končati mora!

Nedolžni Paf je obešen bil,
a pravi krivec se mu roga;
še več jih bo tako vlovil,
ki ga časte — pijancev bóga!

ZA GOSPODE

novодоšlo sukno in kangarni za pomladanske in letne obleke samo
češkega in angleškega izvora kupite po znižani ceni v manufakturni modni trgovini
MILOŠ PŠENIČNIK, CELJE, Kralja Petra cesta 5.
Cene nizke! Velika izbira blaga. Postrežba solidna!

Josip Kos močno obuje
in po ceni, kar se da!
Kdor ne mara biti bos,
vpraša naj, kje **Josip Kos**
dobre čevlje izdeluje.

V hotelu pri Kroni, dvorišče
vsak v Celju Kosa naj poišče,
Ljubljanska cesta še deset,
vsak dan prijazno bo sprejet!

Jurij Krušič
specerijska trgovina
CELJE, Kralja Petra cesta
ima fino blago in dober kup, da je veselje!

ALOJZIJ PUGMAJSTER, moški krojač

vam po nizki ceni izdelava sukenj in hlače,
kolikor jih hočete imeti.

Če hočete videti in verjeti,
da sem cenejši ko marsikateri,
pridite na Dečkov trg številka štiri.

Ravnokar dospeli **gumi plašči, usnjate suknje** ter raznovrstno **manufakturno**
blago po zelo znižanih cenah pri trvdki
Ivan MASTNAK, Celje.
Ravnotam velika izbira **izgotovljenih oblek za gospode in dečke.**

Prigodba.

(S posebnimi ozirom na bodoč tiskovni zakon).

Čujte, kaj se je zgodilo
v neki vasi tam v gorah —
čisto tiho, samo v sebi
je prišlo in šlo spet v prah!

Neka rovtarska je zgaga
list papirja počekal,
v njem županu je očital,
da za vas je — barantal!

In gospod župan so jezni
poklicali ga pred se,
slugi svojemu ukazali
naj ga v kozji hlev zapre!

Kmetje so pa radovedni
poiskali tisti list,
da bi brali, kaj napisal
je nesrečni — futurist!

Tam v gostilni so se zbrali,
eden bral je vsem naglas.
Smeh donel je med vaščani!
O, pregrešna, grda vas!

In gospod župan častiti
so užaljeni bili!
Vseh ni kazalo zapreti
in kam? — Saj prostora ni!

Pihali so, se jezili
in na streho šli so sest.
Pretresljivo so jokali,
dvigali so k Bogu — pest!

Slugi so pa ukazali,
naj vaščane zbere vse
tja pod lipico občinsko,
koders strehe vidi se!

Ko bilo že vse je zbrano,
dvignili župan so glas
in očitali občanom:
»Ne veste li, kdo sem jaz?

Kaj mar nisem vaša glava?
Vaša pljuča in srce?
Kaj mar nisem vaš vladika?
Kaj mar nisem vaš — — onè?

Kaj mar nisem — — —
Kaj mar nisem — — ?«
je donelo s strehe tam — —
Kmetje so se že razgnali
in župan so ostali sam!

Pa so se tako zvezili
gorske vasi sveta sol,
da so počili ko žaba,
ki hotela je biti vol!

Dober nos.

Francoski postrežčki imajo navado,
da ob prihodu vsakega vlaka kriče po
peronu: Bagage! Bagage! (t. j. багаж,
bagaž! slov.: prtljaga.)

Ko se pripeljejo nekoč trije mo-
gočni zastopniki kraljevine SHS v
Pariz in izstopijo, pravi najstarejši med
njimi proti svojima spremljevalcema:
»Eto, bračo, brzo su nas pre-
poznali!«

*Kdor želi lepe slike, naj
posefi*

ateljé Pelikan!

Priporoča se

BRIVNIGA

na

Kralja Petra cesti 27,
CELJE.

Striženje samo 4 Din.

Za prvovrstno posrežbo
jamči lastnik

Matija Bukovčan.

M. ROZMAN
manufakturna trgovina
CELJE, GLAVNI TRG 8.
Fino blago in nizke cene.

Za kuharice vse in gospodinje
je knjiga prav izborna in kuhinje
ne morejo nič boljšega dati,
kakor smo mogli v naši knjigi zbrati!
Na prodaj jo ima pa „Škrat“,
brez šale, res, kar za naročevati!

Če hočeš fino kuhati in peči,
si moraš s „Kuharsko Pratiško“ postreči.

„ŠKRAT“ CELJE

Vodnikova ulica šte. 3.

Izdelujem obleko po meri, od preproste do najfinejše vrste izdelave
po najnižjih dnevnih cenah.

Vodnikova ul.
šte. 1.

LUD. SELIŠEK, CELJE

Vodnikova ul.
šte. 1.

Nesrečna zamenjava

(ali »ker je oboje enako debelo«).

Evropejski čas

(v Jugoslaviji).

Potnik (na obmejni postaji): »Gospod postajenačelnik, kdaj privozi vlak s proviantom iz Ljubljane?«

Postajenačelnik: »Kadar bo v Italiji zazvonilo v petič s signalnim zvoncem!«

*

Nediskretnost.

Avšek: Na Štajerskem smo imeli nekoč samo dve stranki: nemško in slovensko. Danes jih je pa že toliko, da jim niti števila ne vem!«

Butec: »Da, da, prijatelj! Tudi iz dveh novoporočencev se razvija družina.«

*

Ni rizikantno.

A: »Čudim se, da smo imeli letos 8. februarja na Štajerskem 12 skrinjic, na Kranjskem pa samo 9?«

B.: »Ko pa smo Štajerci bolj žilavi ljudje in več zdržimo kakor pa Kranjci. Iz same ljubezni do našega dušnega zveličanja!«

*

Moderni zdravniki iz dobe »strojev«.

Bolnik: »Gospod doktor, svetujte mi, kaj naj storim, da bom živel še 50 let.«

Zdravnik: »Ali pijete?«

Bolnik: »Že 10 let ne pijem alkohola.«

Zdravnik: »Kadite?«

Bolnik: »Ne, gospod doktor j«

Zdravnik: »Se ukvarjate s politiko?«

Bolnik: »Na moje veselje ne.«

Zdravnik: »Brezmejno — ljubite?«

Bolnik: »Prav zmerno, gospod doktor!«

Zdravnik: »Hm, čemu hočete potem še 50 let živeti?«

Zjutraj pri kavi dobro ni,
če nimaš kruha na mizi,
pri poznem zajtrku seve
se tudi brez kruha nič ne je.

Kosilo brez drobtine kruha
celo berač ti ne poduha,
in če popoldne ješ še kaj
brez kruha, všlo ti bo nazaj!

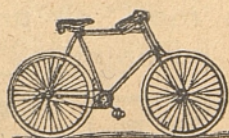
Ivan Oberžan, Celje
Za kresijo števil. 21.

Večerna jed tudi ne diši,
če kruha prav nič zraven ni!
In če kedaj kaj piješ kje,
zatakni spet moraš, ne?

Zato le pazi, da ne bo
oko ti kruha stradalo!
Saj veš, da pekov je dovolj,
a moj kruh dober je najbolj

Razlagova ul. št. 9 **Justina Štifter, Celje** Razlagova ul. št. 9
izvršuje vsa modna dela za dame v najfinejši
izdelavi in po najnižjih cenah.

FRANJO STEGU
trgovina z delikatesami,
dalmatinskimi in domačimi vini.
CELJE, Dečkov trg. 3.

IVAN ROJC
mehanik
Celje, Prešernova ulica.

O projektiranem konkordatu.

Rimski papež prevladuje
baje ves vesoljni svet —
naj pokorno mu hlapčuje
tudi naš gospod in kmet.

In zato so v Beogradu
predlog naredili ta,
da i naša bi država
papežu pokorna bila!

V prvi vrsti bi mu šole
poklonili na altar,
da duhovnik neomejen
v njih nad deco bo vladar.

Šolmašter zvoni in brije
župnika naj in roké
kuharici poljubljuje,
molze mesto nje kozé.

Šomašter naj ministrira,
pere naj in kida gnoj,
naj pometá, sneg skidava —
sploh — naj bo župniški znoj.

Šolskega pouka treba
za mladino itak ni,
saj se pri krščanskem nauku
deja vsega — nauči!

»Diplomatje« zadovoljni
s predlogom za konkordat,
radi v svet bi pokazali,
da je slaven Beograd.

Liberalci, klerikalci,
ki se med seboj tepó,
v tem predlogu so edini:
Papež naš zaveznik bo!

Škrat pa sitni, poniglavi
ljudstvo vpraša zdaj za svet:
Ali sme mladina znati
več kakor le 5×5 ?

Ljudstvo moje, brezobzirno
primi vsakega za nos,
kdor ti bo mladino kvaril,
vzgojni ti ustavljal voz!
(Glej sliko na strani 8.)

O krematoriju.

»Ti, kaj meniš, zakaj sežigajo po-
nekod mrličé?«

»Zato, da ne hodijo nazaj strašit
v človeški podobi, ampak le v obliki
prahu kakor megla!«

Iz uredništva.

Goriškemu Firbcu.

Hej, Čuk na palci, ki si se
zelenih jajc prestrašil,
ne boj, prismođa, Škrata se,
ne bo ti ust zamašil.

Kraljevi dvori tudi so
imeli norce dvorne,
naj ga Slovenec še ima
z Gorizie prevzorne.

Samo svarim te, da ne boš
prehudo Firbca pasel,
ta up ti je že padel v loš,
da bi do mene zrasel.

Zelenih jajc se nič ne boj,
ne boš jih ti pojedel;
ne napihuj se, da ne boš
v norišnico zabredel.

Nekaterim izven delokroga.

Nekateri, ki so želeli tudi sodelovati
pri opremljanju moje uboge postavitve, so se
prestrašili, ker jim nisem takoj obljubil pos-
lanskih dijet. Ne zamerim jim, da so tako
previdni v življenju, bodo pa drugi zato malo
bolj nategnili, da naš narod nikakor ne bo
pikrajsan. Verujte mi vsi, da nas čaka še
grozno veliko dela, predno ometemo vse
ostanke starega veka z naše ljubljene do-
movine. Mislim, da se bodo tudi še drugi
našli, ki se bodo pojavili s svojo metlo ali
s krtačo na pozorišču slovenske kulture ter
bodo z menoj vred začeli pridno kidati gnoj,
da se ga le ne nabere preveč v naših hlevih.
Slan znoj bomo morali požirati, ker bomo
natakneli takšne čevlje, takšno odelo, kakor
ga nosi naše ljudstvo, ne kakršnega nosijo
sedanji takozvani izbranci božji slovenske
kulture!

Pljunimo si v roke in na delo!

Škrat.

Vsem prijateljem karikaturistom za
njihov trud iskrena hvala! Prosim, da nam
kmalu, in sicer že za prihodnjo številko, ki
izide čez 10 dni, pošljete novih karikatur,

posebno zdrav humor in pa politična satira
bolj primešana z zabavnimi ocvirki. Sicer
pa hvala!

J. Blácha: Korajžni smo, res je, toda
oprostite, Vaših »karikatur« se pa le bojimo.
Zato, žal, ni mo priobčili!

A. L. Celje: Članek ima sicer premalo
humorja, ker se tako namreč lažje prebavlja.
Vendar naj velja to za prihodnje stvari, čla-
nek bomo s potrebnim ogrođjem v prihodnji
številki priobčili. Tudi »Špor za logiko« bo
zagledal beli dan. Hvala!

Vifri: Hvala za vse! Upamo, da nam
ne zamerite delnih popravkov. Nekaj smo
pa morali shraniti v brezdanji — k —.

Vse prijatelje lista

prosim, da nam gredo pri razširjanju na
roko. Predvsem naročajte sami, zbirajte na-
ročnike, preskrbite kolporterje, ki bodo list
prodajali. Kdor je pripravljen, naj se kar
prijavi. Za vsako delo iskrena hvala že
v naprej!

Uprava »Škrata«, Celje.

Pekovski mojstri,

Obleka

moška iz pristnega češkega šev-
jota in fina dunajska konfekcija
Din 660.—. Fina damska volnena
obleka Din 240.—. Damski plašč
Din 450.—. Fantovska obleka
Din 75.—. Dekliška obleka Din 50.—.

Prodaja veletrgovina

R. STERMECKI, CELJE.

Kdor pride z vlakom osebno ku-
povat, dobi nakupu primerno po-
vrnitev vožnje. Cenik zastoj.

Trgovci engross cene.

že poznate,
Maltusin in pa Diamalt,
a Maltisin-a še ne poznate
in menda tudi ne Diamalc.

Je Maltisin kakor Maltusin
in Diamalc ko Diamalt,
samo, da prvo se dobi
pri tvrdki **Stojan Company,**
na **Kralja Petra ulici**
v **Celju, števil. tridesettiri.**

Priporoča se
trgovina s premogom in drvimi
FRANJO PAJMAN, CELJE

Ljubljanska cesta.

F. S. Lukas, Celje

Kralja Petra cesta Kralja Petra cesta

Distilieri et Fabrique de Liqueures

se priporoča.

Pozor!

Zdaj, ko ste si ogledali vso prvo številko našega lista, pa se zmenimo nekaj resnega. List bo izhajal trikrat na mesec in bo veljal za Jugoslaviijo 6 Din na mesec, za inostranstvo pa 10 Din. Kdor si ga ne misli naročiti, naj ga t a k o j v r n e. Drugi številki priložimo poštne položnice. Naročnino je poravnati v naprej.

Uprava „ŠKRATA“
Celje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ciril Böhm. Urejuje Red. krož. „Škrata“ pod vodstvom Zarka Arnska.
Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ulica 5. — Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Ciril Böhm.

Urejuje: Viktor Fric.

Uredništvo in uprava:

Celje, Vodnikova ul. 3.

Poštni ček. račun št. 14.119.

Štev. 2.

Celj

Letnik I.

Kaj bodočnost nam obeta?

I.

Dan za dnem, se čas spreminja,
kot v kalendri, mescev znak,
ki obeta vse, značilno,
kdo postal — bo pač prvak.

II.

Pašić že na vse načine,
je poskušal bit' prvak;
a — do zdaj še vsem neznano,
če utrdi svoj korak.

III.

Tud' če Radić, še priklenjen
bo ostal še neki čas —
vendar Pašić bo poskušal,
da dobi svoj dobri glas.

IV.

On v roke, vzel bo flauto —
piskat' bo na njo začel.
Radoveden — če uspešno,
glas piščalke, bo — donel.

Dr. med. univ. „Škrat“.

Brzobjavno sem bil pozvan v »Zagreb« in v »Beograd«.

Kakor hitro se je raznesla vest, da sem otvoril »Anatomični ambulatorij« za raziskavanje vseh poznatih in nepoznatih »bakterij« in »bacilov«, že me kličejo — »na vse strani«!

Znano vam je, da sta dva naša prva ljudska voditelja, nenadoma, zelo opasno zbolela.

Poskusi slovečih »specialistov« priti na sled tej kugi, od katere sta prizadeta ta dva odločilna državna faktorja, so se zelo — zelo slabo obnesli. Da se niso še v pravem trenutku obrnili na me, ne vem, kaj bi se znalo z njima prigoditi.

Pozivu sem se jaz seveda takoj odzval — in se direktno s prvim »ekspresnim« vlakom v »Beograd« podal.

Prišedši v »P-acientovo« stanovanje, v katerem so me že zelo nestrpno pričakovali, se žurno pripravim, da ga z gotovimi instrumenti temeljito preiščem, da dobim luč — »diagnoze«.

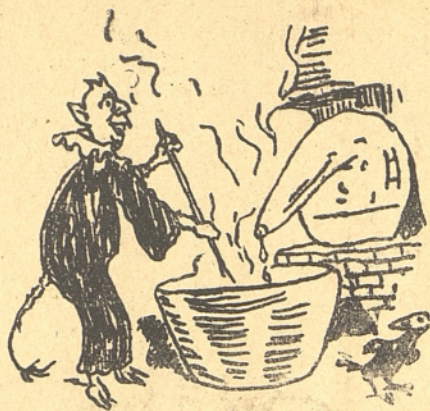
Pa kaj mislite, kaj sem našel!? —

On, boluje namreč na t. z.: — »Ultra-diktatoris«, II. stadija.

»Analiza, bakterične diagnoze, katero sem proučil na jezičnih slinah, mi pa prinaša: — »Bakterije«: »Ekstremis - konservativis«.

To je namreč bol, ki se da ozdraviti po sledečem —

Hokus pokus.

»Receptu«

1. »Maksimiranje — ekstravagance«.

2. »Quod tibi non vis fieri, id alteri ne feceris«.

To bi bili medikamenti, po katerih bi g. P-acient tekom 24 ur gotovo ozdravel!

S tem bi bila moja ordinacija v »Beogradu« za enkrat zaključena.

Toda kaj, ko sem se pa moral takoj napotiti v »Zagreb«.

Moral sem se odzvati prošnji in se požuriti k — »Radiću«.

Tudi tukaj nisem doživel nič manjših napetosti. Da, celo bolj nestrpno so me pričakovali vsi »kriminalni dvorjaniki« »Stipice Radića«.

Na vsak način sem jaz kot znani »f-r-i-fikus-praktikus« vzel kar najhitreje »Stipico« v zelo pazno in temeljito preiskavo.

Ali — na moje veliko začudenje sem dognal predzadnje, obupne vzdihljaje t. z.: »Unicitis-mandatis«! —

V tej diagnozi sem pa konstatiral, da se je on moral vsekakor »inficirati« kje v inozemstvu (vzemimo n. pr. v »Sovjet Rusiji« ali pa celo v »Moskvi«), kajti: to izvira iz neke vrste »zastrupljenja«.

Stanje je zelo slabo, obupno, kakor sem, m. p. r.

Na vsak način pa predvidevam injekcije proti njegovi »Devastaciji«.

Skoro ne dvomim, če še ne bom morebiti primoran izvršiti operacijo, odnosno tudi amputacijo, kajti: on je že skoro pohabljen na notranje in zunanje.

Za sedaj sem predpisal samo sledeči —

»Recept«

1. »Amalgamiranje z Miro — humano — kroato — seljako — Devocijo«.

2. »Pietetiko — inkluzivno cum Lux in tenebris«.

3. »Kuminiranje — konstistence et in »tempori-parendum«.

Na podlagi teh receptov imam upanje, da opazim že v najkrajšem času povoljne uspehe od — »vseh strani«!

To je t. r. med nami »dokrinar-no« rečeno.

»De gustibus non est disputandum.«
»Sapienti sat«.

Katrcica — no pa Barbica. (Z mariborske ulice.)

O-o-o! serbus Barbrca!

Raun prau, da sme prešle skup. Marja und Jožef!

Oh — saj prau, no pa še rečem: — veš, tokšn teatr pa že doug nism vidla, kokršn sm včiraj doživela.

Barbica: — Ja! kaj spa doživla, da s' ti tak dobr zdi? Al' s' mela spet kokšn hec radi Mihe-e-ca?

Daj — daj, mi no hitr povej!

Katrcica: — Eh! škoda, da te ni b'lo ke bliz. Tebe bi od samga smeha razgna! To ti lehk »kreditiram«, kokr se pišem — pa saj nišm zastoj: Piskrova Katrcica!

Veš, saj ti ne morm nkakr dopovedat, kaj je vse b'lo. —

Oh! ti prklet butl, kaj si vse einpilda; pa dobiu jih je pa foršriftmesik,

pa še anštendik pod nos, tak' da se mu je kr zesrkno; veš tak' mu ga je zavihn! da mu je kapo z buče vrgl — veš, kakr tole stojim, da se ti nism čest neč zlagala, al' pa kaj aufšneidala!

Saj me poznaš tek dobr Barbica, jelde?

Barbica: — Oh — povej mi povej, kej je vndr blo, n pa kaj se ti je trofl, de mi še nisi čist neč povedla za kirga se prauzaprau gre!

Tist tek vem de ti nčesar ne boš men — sej veš men — auftipfala, ko se pa že doug pozname. Ti mene, jez pa tebe in tek vem, de si mi aufrihtig, jez sm pa tudi anštendik.

Ja — al' se gre za tistga Mihnla? Eh za tistga pa takltak vem, da je en

eht kic. Tko pr n glih ga poznam.

N toukec je — kulkr si morm zrajtat!

Katrcica: — U-u-uh! pa še kokšn toukec — o ti nebeška in florjanška madona!

Sej ti prau, de tokšnga limlna še pa nevem, kokr je ta prsmojen — Mihn!

Veš, nos se pa tak, kokr n baron, pa še stopt ne zna — ke nek hudirja pa govort s kakšno bolšo gsefsaft.

Ta prsnet trofl si misl, če je pr Obrlandesgerihtratu, de je on tud že kak dohtr, pa je le za purša, na taka štapfeca je, ta prsnet natrkan n pa einpilderišer tost!

Oh! ko b' ti vedla, kok sm ga ošimfala. — (Dalje prihodnjič.)

Pravilno vse — narobe gre.

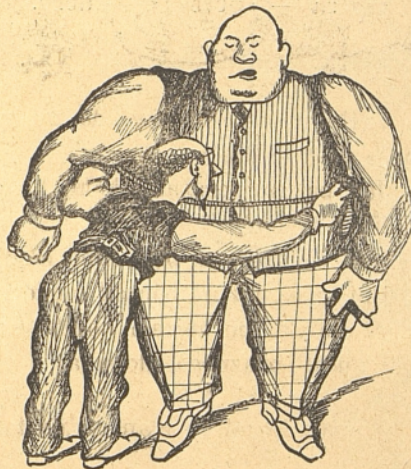
Oh! nezaslišno, je danes vse,
ker celi svet narobe gre . . .
tudi jaz ne vem, kaj bi začel,
ker svet, že skoro je — znorel.
Našel pa vendar, nekaj bi,
da razumeli, bi me vsi;
vam bode prav, al' tudi ne —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

Starejše vzgajajo, že zdaj — otroci —
in večkrat tudi šiba — počí;
za nje, zdaj prava je nadloga,
ker — dete hoče, da se uboga
Učenci — tudi že dolžnosti
zamenjali, so pram starosti —
učiteljem pouk delé —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

In služkinje, že tudi vse,
bi rade — gospodinje b'le;
v kavarnah rade bi sedele
in nič več, v kuhinji čepele . . .
Tudi možek ženske nič več noče
ubogat, kakor ona hoče;
prepíra, dere, smeje se —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

Narobe tudi, v tovarnah je,
zdaj le lastnik — še delat' gre;
delavec mirno se spreha —
in s sladko kapljico napaja . . .
In kmetu, tudi že živina
se punta, kakor vsa družina
in delu zoperstavlja se —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

Baletke zdaj so z operet
odšle v kloštre — menihom pet,
a nune — s kloštrov so sedaj
podale se, v gledališki raj
Zdaj poje, pleše — samostan,
veselo v operi, vsak dan;
oh! zdaj obrnjeno je vse —
saj vendar svet — narobe gre . . .!

Prosim na »šimi« šik. — Nemogoče
— za vašo staturo!

*
Odjemalec, pri neki tvrdki, pride
da poravna račun.

Trgovec pa ga vpraša, ob spre-
jetju svote že v roki držeč:

ako bi morda hotel dotičnik imeti
še posebno potrdilo? —

Ni nikakor potrebno, saj mi že
sam račun jasno in dovolj potrjuje —
da ste me pošteno — obrihali —!

*

Narobe tudi je — magistrat —
in cel, državni aparat;
zločinci, straže zdaj lové
in v kriminalu, jih podé
Sodnikom tudi vse drugače —
zločinci merijo, jim hlače;
napačno marsikaj pač je —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

Od upnika — dolžnik zahteva
naj plača mu, kar on velevala —
narobe vse, je le sedaj,
kar jaz dolžan, daj ti nazaj!
Narobe tudi, se kupuje,
zato, vse v trgovine hruje;
trgovec dá, zastonj že vse —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

Vojak več noče eksercirat
in starešinam — safutirat;
posilni — tudi svoj — mandat —
naložil, častniku na vrat
Tako godi, se pač na svetu,
da treba, več ne bo dekletu —,
in moški, naj sedaj — rodé —
saj vendar vse — narobe gre . . .!

In marsikaj, še gre narobe,
a to je le, za dobre — zobe,
da tudi — davčni že urad —
začel, nam davke plačevati . . .
Omenil bi še marsikaj,
pa bilo bi, preveč za zdaj;
saj dan za dnevom, vedno le —
pravilno vse — narobe gre . . .!

*

Zelje tlačil.

Učitelj je imel v svojem razredu
nekega zelo neubogljivega in vedno
najlepše umazanega »Miha«, s kate-
rim je imel tegadelj vsaki dan oprav-
ka, z lepo in karajočo besedo opomi-
njajoč ga: zakaj si ne umiva nog?

Vsakokrat, kadar ga je oštel, je
dobil vselej od »Miha« nesramen od-
govor:

saj se mi sploh ne splača, ko pa
vsak dan gnoj kidam.

In tako je bil ves učiteljev trud
zaman in kakor bob v steno.

Nekega jesenskega dne se pa po-
javi na veliko in splošno začudenje
učencev in učitelja, naš »snažni Mi-
ha«, res sijajnobelih in čistih nog, v
razredu.

Učitelj, presenečen nad to Mihče-
vo prikaznijo, ga takoj samega veselja

tem primerno pohvali in zadovoljen
reče:

Ja, kako pa to, da si danes tako
čistih nog, Mihec? — si me vendar
enkrat ubogal, da si si jih pošteno
umil!

Mihec se pa na to ponosno od-
reže:

saj si jih nisem umil ne — — —
včeraj sem — zelje tlačil —!

*

Zanimiva najdba.

Naši carinski organi so na sever-
ni meji pri reviziji odprli tovorni voz-
hladilnik, da se prepričajo o vsebini.
Na veliko začudenje so pa ugotovili,
da se nahajajo v vagonu kot tovor —
telečji možgani. Ker je pa v državi že

tako velik primanjkljaj te robe, se ne
sme izvažati. Na višji ukaz je bil vagon
zaplenjen in odposlan v Beograd.
Vsled iztirjenja na glavni progi je pa
pošiljka stala več dni, tako da se je
bilo bati, da se skisajo. Poklican je bil
izvedenec, kateri je ugotovil, da se še
bolj »skisane« možgane lahko uporabi;
tako je vendar vagon šel svojo pot.
Omeniti je še treba, da so en pehar teh
možgan poslali gospodu Pavletu v
Zagreb, da ne bo v stiski, drugo so pa
potem plombirali in z brzim vlakom
poslali v Beograd. Kaj se je potem
tam zgodilo, o tem še »Škrat« ne ve,
pač se je pa čudil, da jih bodo rabili,
pa kar cel — vagon.

*

Za 1. april.

Spet je prišel čas primerni,
ko za nos se vleče vse;
morda vsem je še v spominu
kaj obljubljalo se — je: —

Le v obljubah, na papirju
blaži uradniška se bol —
in za »prvega Aprila«
dvojna plača — pečen vol.

In nešteto beneficij
obljublja vlada vsakokrat,
ko se bliža k »Aprilu« —
uradnikom — stotisočkrat.

Nade trosi vsem bogate —
naj do »Aprila« še zdržé,
da je vse že ugodeno,
kar za — »prvega« — dobé.

Trikrat, petkratne doklade,
za obleko in podplat
in za ženo in otroke,
za »April« dobil bo vsak.

Dvakrat v letu še dopusta,
eden mesec, al' pa dva;
vse za — »prvega Aprila« —
vlada, odobriti zna!?

Iz koncertne kavarne »Korzo«
pod »simpatično, melodično, muzika-
lično, harmonično, damsko kapelo la-
stavic«, je odhajal gost.

Ali pri vratih ga opozori nastav-
ljen krožnik, za prostovoljne denarne
poklončke.

On pa, nevedoč za to, si je mislil
češ, zelo galantno, ta pa ponuja zopet
nazaj!

Neki mož me sreča na ulici, me
pozdravi in že tudi pristopi k meni,
nudeč mi nekakšno malo tiskovino,
slično vizitki.

Pa kaj mislite, da je imel na li-
stiču natiskano?!

Namreč to-le:

»Vljudno vas prosim, da mi po-
klonite vsaj 5 Din!«

Jaz pa ga vprašam, kako to, da
berači na ta način?

Ker že gre vse po »šimi modi«,
zakaj bi še pa jaz ne beračil moderno,
ker ne maram po starem kopitu vsa-
kemu nudit' praznega klobuka!.

Zdravo Pepe! — Kam se pa tako
hitiš?

Ravno se odpravljam, na zakusno
in užitno — kuro.

Ja — kam pa pravzaprav, če mi
dovoliš to vprašanje?

Povabljen sem od gospe mojega
prijatelja! Pa se mi bo prav prileglo
za predpoldnico.

A-a-a! — tako, potem pa ne bo
nič. Nadejal sem se že, da bova skup-
no potovala, glede — kur! Jaz se nam-
reč ravno odpravljam, po zdravni-
škem priporočilu na južno — kuro!

Fric reče zaročenki, ta-le ovca je
tvoja sestra! A zaročenka njemu, ta-le
gosak je tvoj brat.

Eh! saj pravn; take sreče pa le
ni vsak dan.

Daanes sm si kupo denarnco! Pa
kaj mislite, kulk sm dau zanju?

Zanju sm dau 100 Din, a v njij
sm pa našo 1000 Din.

Čevljarski mojster
Plevčak Franc
Celje, Gaberje šte. 14.

Priporočam krojača
Maks Zabukošek
CELJE.

Matija Bukovčan
brivec, Celje, Kralja Petra cesta
striže po 4 Din.

„De — pla“
? ?

Krojaški mojster **Anton Oražem**
Celje, Gledališka ulica.

Obleka

moška iz pristnega češkega šev-
jota in fina dunajska konfekcija
Din 660.—. Fina damska volnena
obleka Din 240.—. Damski plašč
Din 450.—. Fantovska obleka
Din 75.—. Dekliška obleka Din 50.—.

Prodaja veletrgovina

R. STERMECKI, CELJE.

Kdor pride z vlakom osebno ku-
povat, dobi nakupu primerno po-
vrnitev vožnje. Cenik zastoj
Trgovci engross cene.

Čevlje

kupite
najbolje
pri

čevljarni „Adria“
Celje, Narodni dom.

Vardar,

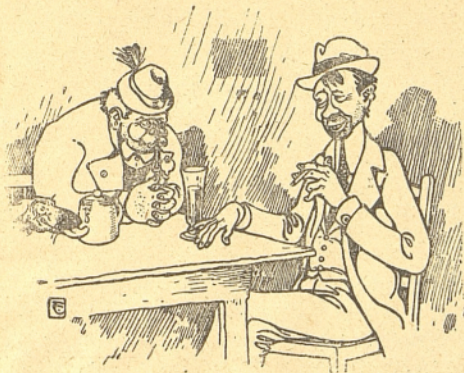
delniško zavarovalno društvo

**Zagreb-
Beograd-
Ljubljana**

Inšpektorat v Celju.
Pisarna: Slomškov trg št. 7/I.

Se bavi z zavarovanjem
proti: požaru, nezgodam,
toči, suši, vlom; za živ-
ljenje, jamstvu zakonitih
dolžnosti, transport, zdrob-
ljenju šip, strojev in avto-
mobilov, rente itd. itd.
ter daje vsa tovarna stro-
kovna pojasnila in proračune.

Vehementna debata.

Jaka, kaj misliš? Jaz pravni, da bo tafe Tonček dobiu še cejlo »Atano-mijo« v pejst. Kaj pa ti oštir rečeš? An firkle, kaj ne. Vejš Miha, jaz ti povejm, da neb' Tona biu nkol takou močn, kob naša ves ne bla štimala za nja!

Kelnerca, še no kruglco!

Pijmo ga, da vse grmi no blijska!

Hola - drijo, hol - adrija, ho - o - l - a - a - adrija!

Še men an firkle, da bo boljša štimunga.

Jaz pa rečem, da mi je vseglh — ma Tona, al' Stipica, al' pa Nikola, al' kir drug, to m' je šejeko!

Na zdravje!

Ornga mora bit', pa pasta!

J - u - hu - ha!

*

Brihtnež.

Kmet Jakel je silno ljubil svojo pipico, da jo je še ponoči držal v brez-zobih čeljustih. Nekega dne je dobil veliko zapečateno pismo, s katerim ga je vabil gospod srezki poglavar v me-sto v neki zelo važni zadevi. Jakel se je opravil praznično in šel. Noga ga je zanesla pri vstopu v vlak v voz za nekadilce. Tega naš Jakeš seveda ni vedel, zato je prav moško vlekel svojo pipico, deloma iz navade, deloma pa tudi, da se navleče korajže, ko stopi pred skrivljeno oblast.

Nesreča prinese sprevodnika tudi v ta voz, in ta silni čuvar železniških predpisov ukaže Jakelnu, naj dene pi-pico na vlaku v pokoj. Ubogi kmetič se je s solzami ločeval od ljube pipice; tako dolgo jo je gledal in božal, da je privozil vlak na postajo. Srečni Jakel je smel sedaj spet prižgati tobak in je vlekel še z večjo slastjo.

Ne vem, kako se mu je godilo pred poglavarjem, ki ponavadi ne ljubi pi-pice. — Vem le to, kar se je godilo pri njegovem vračanju.

Ker je poznal železniške predpi-se, vsaj kar tiče kajenja, je sedel v voz za kadilce. Zapazil je poleg sebe kme-tiča, ki ni kadič. Zaupno se je sklonil k njemu in mu prijazno dejal: »Pri-jatelj, hitro si zapali pipico, drugača

te vrže konduktar ven! Tu je vagon samo za kadilce!«

*

Ja — kam se pa tebi tako mudi »Blaž«?

Eh! — moram se kar najhitreje požuriti, da mi zopet pred nosom ne zaprejo.

Pa kam pravzaprav t'ko drviš, kot da te kdo podi?

Veš, že delj časa se nahajam v takšni denarni stiski, a davčni urad me hoče rubit'. Pa že vendar nad 30 let nalagam »ogromne« vsote v dotič-nem uradu; ali danes bom pa vseka-kor dvignil obresti, ki so baje na zelo ugodnih točkah, da lahko z njimi po-plačam zopetno terjatev istemu uradu, ker drugače si ne morem nikakor po-magat'.

*

Cestni pobalin se ustavi pri neki izložbi in nadvse začuden ogleduje iz-loženo blago, a še bolj začudeno pre-tehtava previsoko označene cene.

Trgovec to opazivši, se poda pred svojo izložbo in vesel povpraša dečka:

Kaj ne, da ti ugaja moje blago?

Deček pa, v pravem pomenu be-sede, pokaže z levo roko na izložbo, a z desno na trgovca, dejé:

Vi ste vsekakor — »brivec« — kaj ne?!

Čitajte.

Pekarna Jakob Lopan Celje, Kralja Petra cesta. Prodajalna začasno na dvorišču.

Dežnikarna Jos. Vranjek

Celje, Kralja Petra cesta
priporoča v bogati izbiri svoje izdelke.

Odlikovan z zlato kol. Maribor 1922. Diplomiran I. r. Celje 1922.

MARTIN OREHOVEC

Gosposka ul. 14 **CELJE** Gosposka ul. 14
krznarski mojster in izdelovatelj raznih cepic.

Priporoča se
Ludvik Petek, Celje

trgovina špecerijskega
in kolonijalnega blaga.

Alojzij Pukmeister

krojaški mojster

CELJE, Dečkov trg.

Prva celjska likalnica in čistilnica
Franc Hradila nasled.

JOŽICA LESKOVŠEK

Gosposka ul. 13 **CELJE** Gosposka ul. 13

DRAGO GAMS

== mehanik ==

CELJE, Mariborska cesta.

Ivan Taček ml.

Prva celjska kemična či-
stilnica in barvanje oblek

Celje, Gosposka ulica 16.

Čevljarna Kolšek in Čelbar
Celje, Kralja Petra cesta.

Marija Baumgartner

pohištvo
CELJE, Gosposka ulica 25.

Mladoletni tudi že — za dekleti se podé.

V predmestju, mesta »Celje«,
z znane grberske vasi,
polno mladih petelinov,
na večer jih mrgoli.

Se poganjajo po cestah
v hrupu, polnih besedi;
vsak 'ma v mislih, že — dekleta —
če prav šteje le do tri.

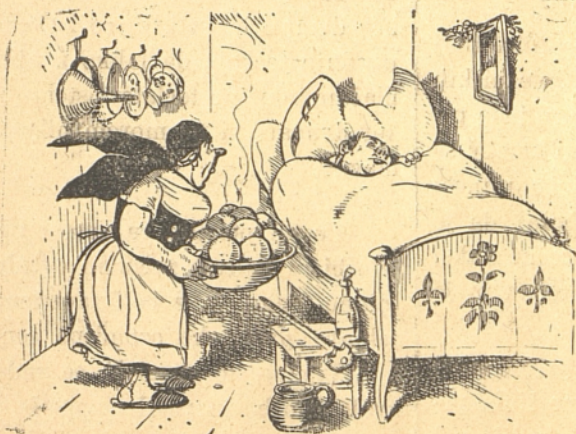
Vsak že čaka, komaj ure
ko se šivanje konča
v tovarnah oblačila,
in se hitro, k njej poda.

Hitro jezik si razveže
in ji sladko govori —
jo miluje, obljubuje,
kar še v zraku vse visi.

Afa — Poldl, Tončl, Nejče,
Binček tudi ne fali;
vsak že svojo — švankarico —
tudi Rudlek, si lovi.

»Škrat« pa smeje se in roga,
ko jih sliši govorit'.
Oh! sirote ve uboge —
pojd' te se — solit!

Pomagaj si sam . . .

Oj, kaj naj vendar storim?
Zdravnik mi je zagrozil, da
moram dovajati hrano možu le
skozi biljkino cev.
Oh, kaj naj napravim
s temile knedeljci, ki si
jih on tako želi?

. . . pa ti bo pomagano.

Eh, s temle lijakom in
s kuhlo — pa mu jih
najlažje spravim v
želodec! —

Bolj se boj ljubezni žene —
kakor sovraštva od moža

Nekdo je kričal na vso moč: —
»Izdajalec —! Izdajalec —! Izdajalec!
ponarejenih bankovcev!«

Gledaj -- gledaj Stane, kako »or-
jú- na-« poljima volički.

Žane! kaj misliš, kako danes kurz
stoji? — Pod ničlo.

Nekdo vidi blazneža, pa reče: —
Tudi meni se lahko dogodi.

Slišim vedno govoriti
vseposvobod okrog,
da se hočem oženiti —
zdaj, ko je še postni rok —!

Franjo Kunšek

fotograf

CELJE, Cankarjeva c. 9. CELJE

izvršuje najfinejše in najmodernejše
fotografične slike i. t. d.

Gotovo znano!

Kje najboljši kruh se peče,
to v Celju vsakdo ve;
saj konkurenčna cena reče,
da v pekarni Korena le.

Znano gotovo!

Luksuzno pecivo, prve vrste,
kakor tud' prepečenec;
pridite, pa poiškus'te,
da Koren zna dobro peč.

„Po zahtevi, tud' na dom,
vsakemu pošiljal bom.“

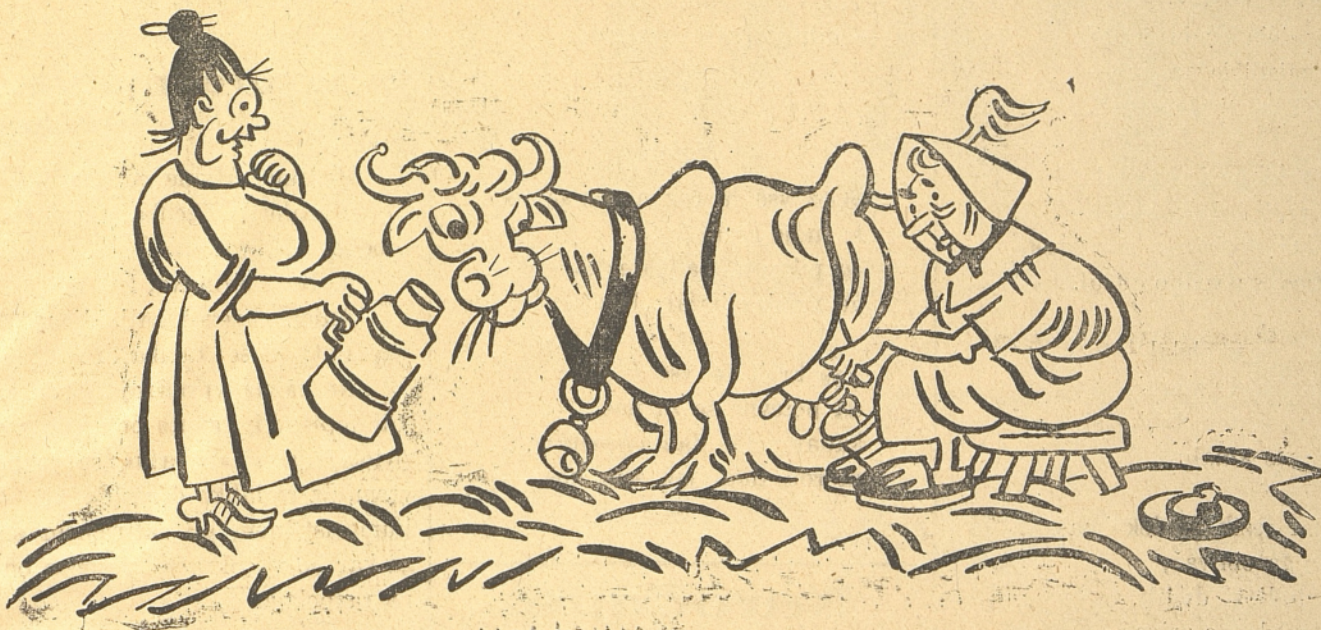
Marija Borovič
trgovina
šivalnih strojev in koles
Celje, Kralja Petra c. 33.

Priporoča se krojaški mojster
Jakob Kovač
Celje, Razlagova ul.

Štefan Ferant
urar državnih železnice
Celje, Slomškov trg.

Josip Kos
čevljar
Celje, Ljubljanska c. 10

Neverjetno — ali mogoče.

Kolk Vam da tale krava mleka? Ja, 15 litrov vsak dan! Kolk ga pa prodate? Ja, do 25 litrov.

Hribovski Salamon.

Župan Zvitoročev je jako pameten gospodar svoje in občinske lastnine, poleg tega pa zelo vesten in poln skrbi za mir med vaščani. Kjer mir že obstoja, si ga prizadeva ohraniti, kjer pa vlada prepir in nemir, ga skuša energično upostaviti. Za ta idealni posel mu daje vse možnosti njegova služba »župana« in »sodnika«.

V Zvitoročih živi tudi vaščan, imenovan Mačkomed. Ta človek je jako bogat, tako da oddaja del svoje hiše vedno v najem. Pred nekaj časom je bil njegov najemnik neki ubogi mož, ki je redno zaostajal s plačevanjem najemnine. Ta nerednost je Mačkameda tako jezila, da je spravil zadevo pred vaško sodnijo z zahtevo, da ta najemnika nasilno deložira, ker se ne zmeni za njegove večkratne odpovedi.

Sodnija pa je delovala v ti zadevi jako počasno. Šele po večmesečnem priganjanju tožitelja je odločil sodnik o zadevi ter razsodil tako, da se je Mačkomed

pri svoji duši zaklel, da ne bo nikdar več tega župana volil. Razsodil je sodnik tako-le:

»Obtožba tožitelja Mačkameda se zavrne.

Prvič, ker je tožitelj imovit človek, ki nima potrebe dajati svoje hiše v najem. Če bi tega ne delal, bi se sedanji najemnik, obtoženec, tudi ne bil vselil v njegovo hišo.

Drugič, ker je obtoženec ubog, a pošten delavec, ki bo plačal najemnino, kakor se spodobi, čim mu bodo dopuščala sredstva.

Tretjič, ker tožitelju ne ustrezemo, če obtoženca nasilno deložiramo. Tožitelj bo dobil drugega najemnika, s katerim se bo začel spet prepirati in toževati ter bo tako v nevarnosti vaški mir. Tega pa mi nikakor ne smemo dopuščati.«

Pa da si hoste zapomnili, cenjeni čitatelji, da se je to vršilo v hribih, ne v mestih.

Kaj se govori?

Malo pred zapiranjem lokalov vstopi neka rdečelasa žena v celjsko lekarno. Ko opazi slugo, ki se pripravljala, da spusti »rolo«, steče vsa preplašena iz lekarne in kriče zbeži domov.

Zdaj pa pripoveduje vsakemu, ki jo hoče poslušati, da so jo hoteli prepirirati za zdravila, baje zato, ker ima rdeče lase »Z«.

Poštenjakovič.

Sodnik: »Zakaj pa listnico, ki ste jo našli, niste prinesli takoj na policijo?«

— »Takrat momentano nisem imel časa.«

Sodnik: »Pa bi bili storili to pozneje, ko ste imeli čas!«

— »Pozneje se pa ni več splačalo!«

Potnik pri celjskem zdravniku.

Zdravnik: »Na katerem delu telesa ste bolni?«

Bolnik: »Noga me strašno boli in tudi prsi!«

Zdravnik: »Radi noge ste bili enkrat že pri meni?«

Bolnik: »Bil, bil, pa ni nič pomagalo!«

Zdravnik: »Torej ozdraviva zdaj najprej nogo, potem šele prsi!«

Kar na tiho Vam povem.

Premišljal si je slavni »Ž'bot«
kako brez deča on bi bredel;
v krčmi, mislil je na to: —
kako bi pil in mastno jedel.

A vinski brat, ga je navdal
in ga iz vrča lukal:
moj »Ž'bot« prefrigan si možak,
ti lahko boš, ga vedno cukal.

Z idejo to, ga je obdal —
naj vendar misli malo,
poslan'c, minister, lahko si,
če se požuriš kmalu.

Saj vendar jezik gladek 'maš,
ker vedno ga oblivaš;
korajžen tudi si dovelj,
da se — med one zrivaš.

Glej druge! — da težavno ni,
povspeti se na stolček,
za nos potegneš, le ljudi —
pa že dobiš, ministrski portfeuilleček.

Saj norcev — vedno je preveč,
če jim kaj lepega oblubiš;
in vse, bo vedno le za te,
— mandata, ne izgubiš —

Potem pa, hajd v parlament
podaš se, s svojo kožo;
povprašaj za, dijete tam,
ko vsedeš se, v ložo.

Od lepih — Jurčkov — boš takoj
obsipan, na debelo —
za drugo, pa nič tebi mar,
ker to, je edino delo.

Z avtom se potem podaš
v letovišče, na riviero —
le — to, v programu 'ma resor,
za — ministersko carriero.

*

Moto:

»Čez vse in čez noben'ga —
to moje geslo je
če piknem, pa kater'ga —
ga vendar božam le!«

*

Vse kriči in vse obeta,
da potegne se za nos,
kadar pride dan »Aprila« . . .
morda tudi, jaz sem kos —

*

Naročujte.

Marsikaj za vsacega —!

Vsakemu nekaj manjka. Enemu
n. pr. šimi klobuk, drugemu šimi čev-
lji, tretjemu zopet šimi obleka, zopet
prvemu zlata ura, petemu zlata za-
pestnica z briljanti, zopet drugemu za-
ročni prstan z diamantom, sedmemu
zlato zobje, zopet tretjemu druge ko-
lé-é-é itd.

Kaj pa mislite, da meni manj-
ka —?!? —

Meni pa vse drugo manjka, raz-
ven nič! —

*

Fric vidi osla, pa reče: kaj misliš,
da sem tak'le osel, s prstom nanj ka-
zoč! — Ne — ne — nekoliko večji!

*

Razširjajte.

Iz uredništva.

Medium: Hvala za gradivo.

Tantum: Zgodba zromala za
zgodbo.

P. R.: Zanimivo, kaj ne!?

Anice: Preveč zaljubljene.

Pat: Vaše karikature strašne.

Na razna vprašanja glede različ-
nih dopisov iz raznih pokrajin v svrhu
priobčenja v »Škratu« se priporoča
vsem, da se lahko dopisuje, ali — le v
humorističnem ali satiričnem smislu,
za kar bo v »Škratu« poseben oddelek
na razpolago.

Iz upravnništva.

Iščejo se agilni, podjetni in za-
nesljivi razpečevalci »humoristično-
satiričnega lista »Škrata«, proti viso-
ki proviziji, za: Ljubljano, Trbovlje,
Maribor, Ptuj, Slov. Bistrica, Slovenj-
gradec itd.

Tozadevna pojasniša daje intere-
sentom uprava »Škrata« Vod. 3, Celje.

Izšla je kuharska knjiga pod
imenom „Kuharska pratika“. Do-
bi se v vseh knjigarnah in trgo-
vinah ter v upravi „Škrata“,
Celje, Vodnikova ul. 3.

Brata Šumer in drug

priporočata

manufakturo.

CELJE, Glavni trg.

MARY SMOLNIKER

CELJE

Prešernova 26

Prešernova 26

Priporoča znane, najmodernejše klobuke
za dame v veliki izbiri in nizkih cenah.

Anton Lečnik

prej F. Pacchiaffo

urar - zlatar - optičar

Celje, Glavni trg 4.

POZOR!

Zdaj, ko ste si ogledali že drugo številko našega lista, pa se zmenimo nekaj resnega. List izhaja trikrat na mesec in velja za Jugoslavijo 6 Din ua mesec, za inostranstvo pa 10 Din. Kdor si ga misli naročiti, naj izpolni priloženo poštno položnico in naj pošlje naročnino za 1 mesec naprej. Od katerega bomo prejeli naročnino bomo pošiljali list dalje, vsem drugim bomo list ostavili.

Uprava „Škrata“ Celje.